

19/07

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 4 april 2019 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in de NIP-registers eerstelijnspsychologie NIP en psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 4 april 2019;
- het verweerschrift d.d. 8 juli 2019;
- een telefoonmemo gedateerd 25 april 2019 afkomstig van de secretaris van het College van Toezicht.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 16 oktober 2019, waarbij klager en verweerster aanwezig waren. Verweerster werd bijgestaan door mw. mr. P te Z.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Verweerster is samen met een andere psycholoog als gezondheidszorgpsycholoog werkzaam in een praktijk te X.
- b. Klager is directeur van een B.V. te Y.
- c. De neef van klager, C, geboren in 1996, (hierna te noemen de neef) is gedurende korte tijd werkzaam geweest in het bedrijf van klager.
- d. Op 5 maart 2018 heeft verweerster – na een intakegesprek op 23 februari 2018 - de volgende verklaring betreffende de neef opgesteld:
*“Geachte heer/mevrouw,
Bovengenoemde cliënt meldde zich 23-02-2018 op doorverwijzing van zijn huisarts aan op onze praktijk voor een intake-gesprek.
Geconstateerd is een Posttraumatische stress-stoornis, PTSS. Deze stoornis is ontstaan na een incident (verbale en fysieke agressie) op zijn werk.
Zoals het zich nu laat aanzien is er voor cliënt een onwerkbaar arbeidssituatie ontstaan.
Hopend u voldoende te hebben geïnformeerd.
Met vriendelijke groet,
B,
GZ-Eerstelijnspsycholoog (NIP).”*
- e. Op 6 maart 2018 is deze verklaring door de advocaat van de neef overgelegd als productie genaamd “verklaring psycholoog B” in een op 7 maart 2018 te voeren procedure bij de rechtbank tussen de neef en het bedrijf van klager. Deze procedure betrof een verzoek van de neef tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Zij heeft na de intake met de neef een verklaring opgesteld die is gebaseerd op onjuiste feiten;
2. Deze verklaring is overgelegd als productie in een procedure bij de rechtbank.

Klager stelt hiertoe dat hij en zijn bedrijf schade hebben ondervonden van het onzorgvuldige beroepsmatig handelen van verweerster. Hij eist genoegdoening, intrekking van de verklaring en een excuus van het NIP en van verweerster. Klager heeft ten slotte nog aangevoerd aan de hand van de gedragsregels van het NIP en van de jurisprudentie de inhoud van de verklaring gemakkelijk te hebben kunnen ontcrachten bij de rechtbank.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft primair aangevoerd dat klager niet ontvankelijk is in de klacht omdat hij geen rechtstreeks belanghebbende is in de zin van de wet BIG.

Verweerster heeft subsidiair wat betreft de inhoud van de klacht verklaard dat de neef haar in het gesprek huilend heeft verteld dat hij zich ziek had gemeld maar dat dit niet werd geaccepteerd. Zij heeft wat betreft de door haar opgestelde verklaring erkend dat zij beter met zoveel woorden daarin had kunnen opnemen dat “haar cliënt had gezegd” dat de stoornis op het werk is ontstaan en ook dat zij de laatste zin in de verklaring beter achterwege had kunnen laten. Verweerster meende dat de verklaring bestemd was voor de arbo-arts en was er niet van op de hoogte dat deze zou worden overgelegd aan de rechtbank.

Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal hierop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de ontvankelijkheid:

V 1. Ingevolge artikel 2.1.3 lid 1 van het Reglement voor het Toezicht (hierna RvT) neemt het College van Toezicht geen klacht in behandeling als de klager daarbij geen belang heeft, tenzij naar het oordeel van het College behandeling van de klacht in het belang is van de psychologie of de psychologiebeoefening.

Volgens lid 2 van dit artikel wordt een klager geacht belang te hebben wanneer hij voldoet aan de begripsomschrijving van betrokkene zoals vastgelegd in de Beroepscode voor psychologen.

V 2. De definitie van betrokkene in artikel 1.2 van de hier van toepassing zijnde Beroepscode 2015, hierna de code, luidt als volgt:

“Elke persoon die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daardoor in zijn belangen wordt geraakt; zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, de collega, student, proefpersoon, et cetera.”

Volgens artikel 1.1 van de code houdt beroepsmatig handelen in: *“Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog of gebruik maakt van de aanduiding psycholoog; hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media et cetera.”*

V.3. Het College is van oordeel dat verweerster beroepsmatig heeft gehandeld in de zin van de code.

Zij heeft immers een verklaring betreffende de neef van klager opgesteld op briefpapier van haar praktijk met daarin psychologische terminologie en heeft deze ondertekend met haar naam met daaronder de toevoeging “GZ-Eerstelijnspsycholoog (NIP)”.

Daarnaast is het College van oordeel dat klager kan worden gekwalificeerd als betrokkene bij dit beroepsmatig handelen van verweerster. Hij is immers betrokken bij het beroepsmatig handelen van verweerster omdat de verklaring is ingebracht in de ontbindingsprocedure bij de rechtbank en hij daardoor in zijn belangen is geraakt.

V.4. Dat klager geen belanghebbende is in de zin van de wet BIG is niet relevant aangezien voor ontvankelijkheid van een klacht bij het College van Toezicht slechts het begrip “betrokkene” van belang is zoals hierboven omschreven.

Gelet op het voorgaande wordt het beroep op niet-ontvankelijkheid van verweerster gepasseerd.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht:

V.5. De beide klachtonderdelen zullen, gelet op hun samenhang, hierna gezamenlijk worden besproken.

Ingevolge artikel I.16 van de Beroepscode is de brief van verweerster van 5 maart 2018 te kwalificeren als rapportage aangezien daarin sprake is van tot één of meer personen herleidbare bevindingen die schriftelijk zijn uitgebracht. Volgens artikel 96 van de Beroepscode beperkt de psycholoog die rapporteert *“zich bij het geven van oordelen en adviezen tot die aangaande de cliënt, en geeft hij geen oordelen of adviezen met betrekking tot een ander dan de cliënt. Indien het voor het doel van de rapportage noodzakelijk is over een ander dan de cliënt gegevens te verstrekken, dan beperkt de psycholoog zich zo mogelijk tot die gegevens die hij uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen. Voor het verstrekken van dergelijke gegevens is gerichte toestemming van betrokkene noodzakelijk. Indien de psycholoog het noodzakelijk acht in een rapportage gegevens over een ander dan de cliënt te vermelden, die hij niet uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen, dan is hij daarin uiterst terughoudend en geeft steeds de bron en relevantie van de gegevens aan.”*

V.6. Het College is van oordeel dat verweerster zich niet aan dit artikel heeft gehouden. In haar brief heeft zij gerapporteerd over de werksituatie van de neef, welke situatie in de context direct is terug te voeren op klager als zijn werkgever. Verweerster had hierin uiterst terughoudend moeten zijn hetgeen zij niet gedaan heeft. Ook had zij de bron en relevantie van die gegevens aan moeten geven.

V.7. Overigens raadt het NIP het psychologen af verklaringen ten bate van eigen cliënten te verstrekken waarmee een juridisch of direct materieel belang is gemoeid. Het NIP heeft hiervoor de NIP-uitleg over verklaringen ten behoeve van psychologen opgesteld en gepubliceerd op de website. Psychologen kunnen deze uitleg verstrekken aan cliënten die om een dergelijke verklaring vragen. Zie hiervoor: <https://www.psynip.nl/wp-content/uploads/2018/11/NIP-uitleg-verklaringen.pdf>

V.8. Anders dan verweerster meent had zij - toen zij er achter kwam dat zij de rapportage beter niet op deze manier had kunnen opstellen - wel degelijk de rapportage op ondubbelzinnige wijze schriftelijk weer in kunnen trekken bij klager.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht gegrond is.

Het College acht de maatregel van waarschuwing passend.

Ingevolge artikel 2.4.1 RvT is het College niet bevoegd andere dan de daar genoemde disciplinaire maatregelen op te leggen. De overige eisen van klager ketsen hierop af.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerster.

Aldus gewezen op 16 oktober 2019

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
prof. dr. P.T. Cohen-Kettenis,
dr. H. Diesfeldt,
prof. dr. M.J.M. van Son,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker.